



JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. juli 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-792-0959
Dok.: NGR40495

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 470 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 18. juni 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 470 fra Folketingets Socialudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere Landsforeningen for Voldsramte Kvinders åbne brev, jf. SOU alm. del – bilag 378, og samtidig redegøre for, hvilke initiativer regeringen har taget på området for voldsramte kvinder?”

Svar:

Spørgsmålet er stillet både til indenrigs- og socialministeren og til justitsministeren. Nærværende besvarelse angår derfor alene Justitsministeriets område.

I henvendelsen omtalt i spørgsmålet anfører Landsforeningen for Voldsramte Kvinder, at der bør ske en styrkelse af indsatsen over for voldsramte kvinder, og peger samtidig på en række forslag, som efter foreningens opfattelse bør overvejes nærmere.

Jeg vil gerne slå fast, at regeringen er stærkt optaget af indsatsen for at bekæmpe vold mod og forfølgelse af kvinder, og jeg er helt enig i, at det er område, som må og skal have meget høj prioritet. Det gælder både indsatsen for at forebygge vold og andre overgreb og den retshåndhavende del af indsatsen. Jeg kan i den forbindelse nævne regeringens handlingsplan fra 2005 om bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien, og jeg kan oplyse, at regeringen er i gang med at udarbejde en ny national strategi om bekæmpelse af vold i nære relationer.

Jeg vil også understrege, at vold i samlivsforhold er et højt prioriteret indsatsområde for politiet. Politiets indsats over for vold mod kvinder er forankret i Rigspolitiets strategi fra august 2007 for en styrket indsats over for jalousidrab og andre alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser. Med alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser menes alle former for alvorlige samlivsrelaterede overgreb, herunder vold og voldtægt. Strategiens formål er at intensivere indsatsen over for alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser, bl.a. ved etablering af særlige enheder i politikredsene, udbygning af samarbejdet mellem politiet, sundhedsvæsenet og de sociale myndigheder samt en effektiv anvendelse af reglerne om bortvisning af voldelige partnere fra det fælles hjem og tilhold.

I strategien fremhæves bl.a. vigtigheden af, at sager om alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser håndteres målrettet og professionelt – også med henblik på rettidig forebyggelse.

Rigsadvokaten har i Meddelelse nr. 3/2008 fastsat nærmere retningslinjer for efterforskningen og tiltalerejsningen i sager om vold i parforholdet. Heraf fremgår bl.a., at politiet skal indlede efterforskning, når der foreligger en formodning om, at den ene af parterne har været udsat for vold begået af den anden. I disse tilfælde bør politiet på stedet påbegynde en efterforskning i sagen, herunder ved indledende afhøring af den forurettede og sigtede.

Det er således et gennemgående træk ved politiets indsats, at det ikke alene bør bero på den forurettede, om der fra samfundets side skal gribes ind over for volden.

Med hensyn til muligheden for at bortvise en voldelig partner fra det fælles hjem kan det oplyses, at bortvisningsloven (lov nr. 449 af 9. juni 2004) giver politidirektøren kompetence til at forbyde en person, der har været voldelig eller har truet et medlem af sin husstand, at opholde sig i eget hjem med henblik på at hindre (yderligere) vold mv. mod andre medlemmer af husstanden.

Bortvisning efter bortvisningsloven indebærer et strafsanktioneret forbud mod, at personen i en nærmere fastlagt periode opholder sig i det fælles hjem. Bortvisningen kan kombineres med et strafsanktioneret forbud mod at trænge sig ind på, forfølge med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe et medlem af husstanden (tilhold) og forbud mod at nærme sig et nærmere afgrænset område i nærheden af boligen eller et medlem af husstandens arbejds- eller uddannelsessted.

Politiet er forpligtet til at underrette kommunen om en bortvisning. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at afgørelse om bortvisning i almindelighed vil have udspring i alvorlige sociale problemer, samlivsproblemer, misbrugsproblemer mv., hvor der eventuelt kan være behov for, at kommunen iværksætter foranstaltninger efter den sociale lovgivning mv.

Det kan i øvrigt tilføjes, at Justitsministeriets Forskningskontor i 2006 har foretaget en evaluering af bortvisningsloven (sendt til Folketingets Retsudvalg i december 2006, jf. Alm. del – bilag 234 (folketingsåret 2006-07)) og er anmodet om at foretage en ny evaluering af bortvisningsloven, som forventes at foreligge inden udgangen af 2009.

Politiet har også uden en forudgående bortvisning adgang til at forbyde personer at trænge ind på, forfølge med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe en anden. Overtrædelse af et sådant tilhold straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år efter straffelovens § 265.

Den ovennævnte Rigsadvokatmeddelelse nr. 3/2008 indeholder også nærmere retningslinjer for politiets og anklagemyndighedens behandling af sager om bortvisning og om tilhold efter straffelovens § 265. Det anføres bl.a., at hvis et tilhold skal have den ønskede effekt, er det af afgørende betydning, at håndhævelsen af overtrædelser er effektiv og konsekvent, og at sager bør søges behandlet hurtigst muligt.

For så vidt angår spørgsmålet om en ordning med behandling som alternativ til fængselsstraf kan jeg henvise til min vedlagte besvarelse af 30. januar 2009 af spørgsmål nr. 67 (Alm. del) fra Folketingets Socialudvalg.

Jeg kan hertil oplyse, at der allerede i dag er behandlingstilbud til dømte, der udviser en voldelig adfærd. Kriminalforsorgen har således en række programmer rettet generelt mod dømte, der udviser en voldelig eller truende adfærd. Programmerne bygger på kognitiv terapi, hvor den væsentligste læring for deltagerne er ændring af en uhensigtsmæssig adfærd, herunder truende eller voldelig adfærd.

Med hensyn til forslaget om mentalundersøgelse af voldelige mænd bemærkes, at det allerede i dag er sådan, at en sigtet skal mentalundersøges, når dette findes at være af betydning for sagens afgørelse, jf. retsplejelovens § 809.

Som det fremgår, har regeringen taget en række initiativer i relation til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder, og regeringen overvejer løbende mulighederne for yderligere at intensivere indsatsen på dette vigtige område. Som nævnt er der et arbejde i gang med at udarbejde en ny national strategi om bekæmpelse af vold i nære relationer. Det kan også nævnes, at Justitsministeriet for tiden drøfter med Rigspolitiet og Rigsadvokaten, om der i lyset af de praktiske erfaringer med sager om voldsramte kvinder mv. er grundlag for at overveje præciseringer eller stramninger af tilholdsreglerne og for at styrke håndhævelsen af tilhold.